

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. ledna 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Pařeza a přísedících Mgr. Přemysla Tupého a Ing. Josefa Setničky,

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený dne [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], fakticky bytem [REDACTED], doručovací adresa [REDACTED], zaměstnanec společnosti Lego Production s.r.o., se sídlem Billundská 2757/61 Kladno-Kročehlavy, na pozici operátor ve výrobě,

je vinen, že

- 1) poté, co na oslavu svého propuštění z VTOS, ke kterému došlo dne [REDACTED], zkonsumoval přesně nezjištěné množství tvrdého alkoholu, v důsledku kterého se uvedl do stavu intoxikace alkoholem, kdy jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly vymizelé, následně slovně a poté i fyzicky dne [REDACTED] v 16:20 hodin napadl před rekreační chatou na adrese [REDACTED] ev. č. [REDACTED] okr. [REDACTED], svého otce [REDACTED], nar. [REDACTED], a jeho matka [REDACTED], nar. [REDACTED] přivolala na pomoc hlídku Policie ČR, následně vyhrožoval zasahujícím policistům hlídky OOP Beroun ve složení nstržm. [REDACTED], nstržm. [REDACTED] a nstržm. [REDACTED], a to tím způsobem, že jim po celou dobu služebního zákroku vulgárně nadával a hrubě je urážel, na opakující se výzvy policistů, aby jménem zákona zanechal svého protiprávního jednání, nereagoval, následně při eskortě ve služebním vozidle z obce [REDACTED] na OOP [REDACTED] policistům vyhrožoval, že si je najde, že je zbije, zabije, stělí do hlavy pistolí, postřelí na ulici, uřeže jim prsty, vyrve jim páteř z těla, dále během eskorty plivnul na člena hlídky nstržm. [REDACTED], kdy se snažil tohoto i se spoutanými pažemi a přes zajištění bezpečnostním pásem pokousat, kdy jeho agrese vůči zasahujícím policistům pokračovala i při eskortě z vyšetření v Nemocnici [REDACTED] na OOP [REDACTED] kdy členům hlídky vyhrožoval, že si najde gang, který na ně pošle, že se právě vrátil z vězení, kde pobýval pět let a je ve vězení za krále, že mu nevádí, že se tam vrátí, pokoušel se zjistit jména a služební čísla členů hlídky s tím, že si je všechny najde a zabije je,
- 2) dne [REDACTED] v přesně nezjištěné době od půlnoci do cca 02:30 hodin v jím užívaném bytě na adrese [REDACTED], okr. [REDACTED] znásilnil poškozenou [REDACTED], nar. [REDACTED], která doprovázela u něho na návštěvě svého přítele [REDACTED], nar. [REDACTED], kdy všichni tři spolu nejprve v kuchyni popíjeli alkohol, přičemž [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

se opil a usnul na pohovce v kuchyni, kdy tohoto obžalovaný využil a pod záminkou, že chce poškozené něco ukázat, ho následovala do vedlejšího pokoje, kde za ní zavřel dveře a proti její vůli jí na ně přitiskl, začal jí líbat na ústa, tlačil se na ni a pánví prováděl kopulační pohyby, líbal a kousal ji na krku, čímž jí způsobil dva hematomy o průměru cca 3 cm, a to i přesto, že se aktivně bránila tím, že mu říkala, ať toho nechá, snažila se ho odstrčit, při líbání od něho odvracela hlavu, s níž otáčela ze strany na stranu, následně, když se odtáhl, ve snaze odejít do kuchyně sáhla po klice, kdy jí však obžalovaný chytil, odtáhl ke gauči, na který jí povalil a na kterém jí přesto, že se ho snažila rukama i nohama odstrčit, zalehl tím způsobem, že jí předloktím tlačil na hrudník tak, že se nemohla hýbat a poté když začala brečet a opakovat mu, že to nechce, jí s uklidněním, že to bude dobré druhou rukou zvedl nohy a stáhl kalhoty, kdy i bez nich jí zabránil z místnosti odejít tím, že poté, co se jí podařilo z gauče zvednout, neboť jí na chvíli nechal být, jí znovu při odchodu chytil a zatahl zpět na gauč, kde jí opět s větší agresivitou zalehl a z něhož oba poté, co ho ze sebe shodila a co jí při tom způsobil zranění pod okem, spadli na zem, kde chvíli seděli a následně když se zvedala jí obžalovaný znovu zabránil v odchodu tím, že se postavil před ní a ačkoliv mu znovu říkala, že chce odejít a vzbudit svého přítele, jí opět chytil a hodil na gauč, kde jí znovu stejným způsobem zalehl tak, že jí jednou rukou tlačil na hrudník, chytal za vlasy a začal líbat, čemuž nezabránila ani tím, že volala o pomoc „[REDAKCE]“ a rovněž tak ani tím, že ho škrábala, žďuchala a fackovala, kdy naopak došlo k tomu, že jí obžalovaný zvedl nohy k hlavě, stáhl kalhotky a svým penisem vnikl do její vagíny, což se mu vzhledem k jeho opilosti způsobené nedostatečné erekci podařilo pouze jednou a proto to pak učinil i svými prsty, což se mu podařilo pouze dvakrát, neboť ho pak chytila za ruku a on svého jednání i vzhledem k hluku z kuchyně, zanechal, oblékl se a z pokoje odešel, stejně jako poškozená, která se s výjimkou kalhotek také oblékla a odešla do kuchyně za svým přítelem, kterému po jeho probuzení sdělila, že jí obžalovaný znásilnil, stejně jako později přivolaným policistům, kteří zdokumentovali i poranění, která jí obžalovaný při tomto svém jednání způsobil a v jejichž případech se jednalo o krvácející škrábanec pod pravým okem, hematomy na pravé a levé straně krku, dva hematomy na levé ruce v oblasti předloktí a nateklý škrábanec v oblasti pravé strany třísel,

tedy

pod bodem 1)

- požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil jednání spočívajícího ve vyhrožování jinému usmrcením a ublížením na zdraví v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

pod bodem 2)

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

pod bodem 1)

- přečin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž činem jinak trestným naplnil znaky přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2)

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 34 (třiceti čtyř) měsíců,

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou,

podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení protialkoholní, které bude vykonáváno ambulantní formou.

Odůvodnění:

1. V návaznosti na podanou obžalobu Okresním státním zastupitelstvím v Berouně sp. zn. ZT 127/2021 ze dne 2. 5. 2022 pro trestné činy opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku, kdy činem jinak trestným naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit způsobem uvedeným pod bodem 1) obžaloby, a znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit způsobem uvedeným pod bodem 2) obžaloby, bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, při kterém, pokud jde o bod 1) obžaloby obžalovaný v intencích § 206c odst. 1 tr. řádu prohlásil, že je vinen spácháním skutku pod tímto bodem popsaným a souhlasil též i s jeho zde uvedenou právní kvalifikací. Vzhledem k tomu, že státní zástupce neměl vůči takto učiněnému prohlášení viny žádné připomínky a ani soud neshledal žádný důvod, pro který by prohlášení viny nemohlo být přijato, rozhodl podle § 206c odst. 4 tr. řádu tak, že toto prohlášení viny obžalovaného přijal. I bez k tomu se vztahujícího dokazování, které v souladu s ustanovením § 206c odst. 6 tr. řádu nebylo prováděno, tak neměl soud na základě obžalovaným prohlášené viny žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný dne ■■■■■■■■■■, tedy v den jeho propuštění z výkonu trestu odnětí svobody na uvedeném místě a ve stavu nepřičetnosti, do které se přivedl požitím přesně nezjištěného množství tvrdého alkoholu, verbálně a fyzicky atakoval nejprve svého otce a poté i na místo matkou obžalovaného přivolané a na místě zasahující policisty, kterým v úmyslu působit na jimi tam vykonávanou pravomoc úřední osoby, kromě vulgárních nadávek, i ve výroku konkretizovaným způsobem (mj. zabitím a zastřelením) vyhrožoval. Tímto svým jednáním, kdy se požitím alkoholu přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil trestného činu (přečinu) vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (přečinu) opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku.
2. I přes absenci stejného prohlášení obžalovaného ve vztahu ke skutku pod bodem 2) obžaloby, dospěl soud po zhodnocení všech k němu v hlavním líčení provedených důkazů k závěru, že i v tomto případě byla vina obžalovaného ze spáchání tohoto skutku naplňujícího zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zločinu) znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, bezpečně prokázána.
3. Sám obžalovaný spáchání tohoto skutku popřel s tím, že sex s poškozenou sice měl, ale tento byl z obou stran dobrovolný. V této souvislosti ve své výpovědi uvedl, že předmětný den přijel

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

k němu domů na návštěvu jeho kamarád, svědek [REDAKCE] spolu se svou přítelkyní, poškozenou [REDAKCE], s tím, že u něho doma přespí. Poté, co je vyzvedl se svým švagrem na vlakovém nádraží a odvezl k němu domů, v podstatě ihned začali všichni tři v kuchyni popíjet alkohol. Poškozená za celý večer, na rozdíl od nich, vypila pouze jednu skleničku vína a asi dva panáky tvrdého alkoholu. Oni dva pili hodně, vypili půllitrovou láhev vodky a pak pili ještě sedmičkovou láhev kpt. Morgana, kterou šli všichni tři společně koupit do obchodu. V té době byl svědek [REDAKCE] již hodně opilý, a protože byl agresivní a spadl ze židle, zvedl ho a položil na pohovku, kde usnul. Ještě předtím je byli během večera několikrát zkontrolovat jeho rodiče, neboť chtěli, aby se ztišili a šli spát. Poté, co svědek [REDAKCE] usnul, si šli s poškozenou zakouřit do vedlejší místnosti, kde si chvilku povídali a poté jí chytil, přitiskl se na ní a začal jí pusinkovat a cucat na tváři a na krku. Následně se nějak dostali na gauč, kam jí zřejmě nasměroval, kde spolu měli cca 10 až 15 minutovou soulož, které se poškozená nijak nebránila, pouze když jí pusinkoval na krku a tváři, tak trochu odvrátila hlavu a otáčela z ní ze strany na stranu. Nijak ho neodstrkovala, ani na něho nekřičela. Pokud by s pohlavním stykem nesouhlasila nebo ho odstrkovala, určitě by s tím přestal. K tomu však z její strany vůbec nedošlo. I když byl opilý, věděl, co dělá. Jejich soulož byla poměrně krátká, neboť neměl erekci. Poškozená během toho mohla kdykoliv odejít. To neudělala a dokonce si i sama sundala kalhoty a kalhotky. Ona jeho nepusinkovala, ale držela ho za ruce a hladila ho po krku. Samotnému aktu předcházela ještě i orální sex, kdy jí lízal přirození a také jí párkrát zajel do vagíny prsty, neboť se mu vlivem alkoholu nepostavil penis. Pak se mu trochu postavil a tak došlo k cca dvouminutové souloži, při které vystřídali několik poloh, jednou měla poškozená celé tělo na posteli, ležela na zádech, měla roztažené nohy a on ležel na ní, a pak měla na posteli jen horní polovinu těla, roztažené nohy měla svěšené z postele dolů a on klečel na zemi před ní. K poloze na koníčka, nejdříve uvedl, že tuto spolu neprovozovali, následně po upozornění na rozpory ve své výpovědi v přípravném řízení a před soudem uvedl, že pokud v přípravném řízení uvedl, že jí provozovali, tak to tak bylo, neboť si to v té době pamatoval lépe. Naopak pokud předtím neuvedl polohu, kdy poškozená byla na posteli pouze horní polovinou svého těla, bylo to proto, že si na ní tehdy nevzpomněl. Jak poškozená přišla ke zranění pod okem, nevěděl, podle jeho názoru jí ho způsobil svědek [REDAKCE] neboť tak, jak mu sdělila matka, měli se potom venku fackovat. Obžalovaný dále uvedl, že pokud by se poškozená bránila křikem, zcela určitě by to slyšeli jeho rodiče, kteří chodí kouřit na chodbu. Mohla i kdykoliv odejít, např. když si chvíli sedli na postel a povídali si, neboť se bála, že se její přítel probudí, a proto neustále po něm chtěla, aby šli ven. Toho, že se její přítel probudí, se bála natolik, že ho šla během soulože třikrát zkontrolovat, zda skutečně spí. K poranění, které byly zjištěny na jeho těle, uvedl, že mu je s určitostí nezpůsobilá poškozená, která se nijak nebránila, ani ho neškrábala. Podle jeho názoru mu jedno z těchto poranění, konkrétně škrábanec na levé paži způsobil svědek [REDAKCE] při tom, když ho opilého zvedal ze země. Škrábanec na stehně byl cca čtyři dny starý a stejně tak i ty ostatní škrábance byly staršího data ze sportu, cvičení a boxu. Dále uvedl, že poškozenou nechtyl za oblečení a netáhl jí zpět, když chtěla odejít. Připustil však, že jí mohl během líbání nějak chytit za mikinu, stejně jako připustil, že poškozená výslovně neřekla, že s pohlavním stykem souhlasí, resp. že to chce, ani to nenaznačila, po celou dobu byla zcela pasivní. Když se po vykonané souloži vrátili zpět do kuchyně, sedla si poškozená ke svědku [REDAKCE] na gauč a on si sedl na židli ke stolu. Posléze tam přišel jeho tatínek vypnout rádio, a když odešel, začala poškozená se svědkem [REDAKCE] třást, a když se vzbudil, objala ho kolem krku a řekla mu, že jí znásilnil. To však popřel s tím, že jí pouze lízal pipinu. Následně poškozená utekla ven a od té doby jí neviděl. Se svědkem [REDAKCE], který pak odešel za poškozenou, se o tom ještě chvíli bavili. Později se od své matky dozvěděl, že viděla, jak svědek [REDAKCE] venku dával facky poškozené, které mu ona vracela. Toho on ale svědkem nebyl, neboť si šel poté, co poškozená se svědkem [REDAKCE] odešli, lehnout, nicméně věděl, že se tam ještě něco řešilo ohledně peněženky a telefonu poškozeného [REDAKCE] které si měl u něho nechat. Podle obžalovaného bylo důvodem jeho křivého obvinění to, že se s ním poškozená dobrovolně vyspala a pak si to vyčítala.

4. Výpověď obžalovaného je pak do určité míry potvrzována jeho rodiči, svědky [REDACTED] a [REDACTED] starším, kteří se sice nemohli vyjádřit k předmětné události jako takové, neboť na místě v tu dobu přítomni nebyli, ale ve shodě s obžalovaným se vyjadřují k okolnostem této události předcházejícím či na ní bezprostředně navazujícím. Matka obžalovaného, svědkyně [REDACTED] ve své výpovědi uvedla, že předmětný den přijel na návštěvu k jejímu synovi, tedy obžalovanému, svědek [REDACTED] se svou přítelkyní, poškozenou [REDACTED], kterou na rozdíl od svědka [REDACTED] do té doby neznala. Protože se s manželem po svých předchozích zkušenostech se svědkem [REDACTED], o kterém věděli, že je asociál užívající alkohol a omamné látky, báli, že při jeho návštěvě u obžalovaného, který bydlel ve stejném vchodě jako oni, ale v sousedním bytě, může k něčemu dojít, často chodili na chodbu kouřit, aby je hlídali. Vzhledem k tomu, že pili alkohol, kdy i s manželem viděli, že si přinesli z obchodu láhev kpt. Morgana, šla v půl desáté večer za obžalovaným do jeho bytu, aby ho upozornila, že jde druhý den ro práce a že by si měl jít proto lehnout. Když do bytu vešla, všichni tři seděli u stolu a bavili se spolu, nicméně byl tam velký nepořádek, rozházené věci po zemi, rozbitá sklenice a rozlité pití. Na svědka [REDACTED] bylo jasně patrné, že je již hodně opilý, neboť se kymácel a skoro nedokázal ani sedět na židli. Obžalovaný byl také opilý, ale ne tak výrazně jako svědek [REDACTED]. Poškozená byla zcela střízlivá. Kolem jedenácté hodiny pak svědkyně slyšela z bytu svého syna ránu, a proto tam okamžitě běžela a viděla tam, jak obžalovaný společně s poškozenou zvedají svědka [REDACTED] ze země. Na poškozené v tu chvíli bylo vidět, že se za něho stydí a je na něj našťvaná. Znovu řekla proto obžalovanému, aby už to ukončili a šli si všichni lehnout. Doma si pak vypnula televizi, aby případně slyšela, zda jí skutečně poslechli a šli spát. Poté si šla ještě zakouřit na chodbu, přičemž v bytě obžalovaného bylo naprosté ticho. Následně jí probudilo zvonění u dveří a ženský hlas pod okny. Na to svědkyně nijak nereagovala, nicméně pak slyšela, že někdo odešel z jejich bytu a proto vstala a šla se podívat na chodbu. Tam viděla, že dveře do bytu obžalovaného jsou otevřené a že se tam svítí. Vešla tedy dovnitř, avšak nikdo tam nebyl. Dole u vchodu ale bylo slyšet nějaké hlasy a tak zůstala na chodbě s tím, že počká, až se někdo vrátí nahoru a řekne, co se děje. Po pěti minutách přišel nahoru její manžel a řekl jí, že svědek [REDACTED] obviňuje jejich syna, že znásilnil poškozenou a že chce volat policii. Společně pak vyčkali na příchod syna, který však okolo nich pouze prošel a nic jim k tomu neřekl. Nic neřekl ani manželovi, který za ním šel do bytu. Svědek [REDACTED] stále trval na svém, tedy že obžalovaný znásilnil poškozenou, i poté, co manžel šel znovu za ním ven, kde se spolu nějakou dobu dohadovali a kde po něm chtěl, aby mu přinesl telefon a peněženku, které si měl u obžalovaného zapomenout. Společně s manželem šli tyto věci k obžalovanému do bytu hledat, avšak našli zde pouze mikinu, kterou mu sama ven odnesla. Během toho, co u obžalovaného tyto věci hledali, si na obžalovaném, přestože měl na sobě tričko a peřinu, všimla, že má zranění v podobě škrábance na ruce, které mu podle jejího názoru způsobil svědek [REDACTED] při tom, když ho obžalovaný společně s poškozenou zvedali ze země. I jí svědek [REDACTED] sdělil, že obžalovaný poškozenou znásilnil, a začal jí v této souvislosti vyhrožovat, že se postará o to, aby se obžalovaný vrátil do vězení. U toho stála poškozená, která to svědkovi [REDACTED] rozmlouvala a říkala mu, aby na policii nevolal, že se nic oznamovat nebude. Když se do bytu vrátila, viděla z okna, že se svědek [REDACTED] s poškozenou venku hádají a jak poškozená svědka [REDACTED] od sebe odstrčila a dala mu facku, kterou jí vzápětí vrátil. Následně poškozená odešla pryč a svědek [REDACTED] šel za chvíli za ní. Asi za hodinu pak přijeli policisté, kteří syna zadrželi. Odpoledne pak policisté provedli u syna domovní prohlídku, při které si i ověřili, že z bytu syna je všechno slyšet, tedy i případné volání o pomoc, které však z bytu syna v době, kdy mělo dojít ke znásilnění poškozené, neslyšeli. V této souvislosti tedy vyloučila, že by poškozená volala o pomoc. Svědkyně sice potvrdila, že její syn v případě, že se napije alkoholu, dělá „psí kusy“, neadekvátně reaguje a pere se, ale pokud pod jeho vlivem není, bývá hodný a nijak agresivní.
5. To ve své výpovědi potvrdil i otec obžalovaného, svědek [REDACTED] starší, který k věci dále uvedl, že v předmětné době byl u jeho syna, tedy obžalovaného, na návštěvě jeho kamarád, svědek [REDACTED] se kterým se znal ještě, když bydleli v [REDACTED] a se kterým i syn fetoval, což byl jeden

z důvodů, proč se odstěhovali do [REDAKCE]. Spolu s ním přijela i jeho přítelkyně, poškozená, kterou do té doby neznal. U syna, který bydlí v sousedním bytě, pak společně požívali alkohol, který si i přinesli z obchodu, kam je viděl odejít. Obával se, aby k něčemu nedošlo, a proto je chodil, stejně jako manželka, do synova bytu kontrolovat. Kontrolovali je i tak, že chodili na chodbu kouřit. Vzhledem k tomu, že požívali alkohol, byli také velmi hluční, což ho po jedenácté hodině rozčílilo natolik, že vešel k synovi do bytu, kde vytáhl rádio ze zásuvky a vynadal obžalovanému s tím, aby toho již nechali a šli spát. V té době obžalovaný seděl u stolu a poškozená, která na sobě měla mikinu, rifle a boty, ležela na boku vedle svědka [REDAKCE], a nespala. Po půlnoci, kolem půl jedné pak, když seděl na chodbě a kouřil, vyšla z bytu poškozená a šla ven. Za ní pak vyběhnul svědek [REDAKCE], který se asi po pěti minutách vrátil a začal se s obžalovaným hlasitě dohadovat. Jelikož už toho měl za celý večer plné zuby, sdělil svědkovi [REDAKCE] že jestli v tom bude pokračovat, že ho vypleská a vyhodí ven. Na to mu svědek [REDAKCE] řekl, že už je stejně na odchodu a že odjíždějí zpátky do [REDAKCE]. Obžalovaný mu pak, když za ním přišel a ptal se ho, co se stalo, nejprve řekl, ať se o to nestará a pak mu řekl, že si „zašukal s tou holkou“. Vzhledem k tomu mu vynadal s tím, že to není normální a šel ven za poškozenou a svědkem [REDAKCE], které viděl stát u autobusové zastávky. I jich se zeptal na to, co se u obžalovaného stalo, přičemž svědek [REDAKCE] mu řekl, že mu „[REDAKCE] ošoustal ženu“ s tím, že jí znásilnil. Na to se zeptal i poškozené, která se však otočila zády a nic mu neřekla. Žádného zranění si na poškozené nevšiml a ani ona sama si na nic nestěžovala, ani nebrečela, a dokonce se i obracela na svědka [REDAKCE] s tím, aby policii nevolal, že už se o tom nechce bavit. Na žádost svědka [REDAKCE] šel pak s manželkou do bytu obžalovaného hledat jeho mobilní telefon a peněženku, které si tam měl zapomenout, přičemž kromě mikiny, kterou mu manželka odnesla, tam žádné jiné věci, které by byly tohoto svědka, nenašli. Závěrem uvedl, že nevěří tomu, že by obžalovaný poškozenou znásilnil.

6. Poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi k předmětné události uvedla, že dne [REDAKCE] jela společně se svým přítelem, svědkem [REDAKCE], do [REDAKCE] navštívit jeho kamaráda, tedy obžalovaného, kterého neznala. Poté, co přišli k němu domů, kde měli přespat, začali obžalovaný s jejím přítelem konzumovat alkohol, kdy konkrétně vypili půllitrovou láhev vodky a následně si ještě otevřeli i láhev Kpt. Morgana, kterou šli všichni tři koupit ven do obchodu. Sama alkohol moc nepila, během večera vypila pouze dva panáky tvrdého alkoholu, a pouze jednu skleničku červeného vína, kterou ani nedopila. V průběhu celého večera za nimi, kromě otce obžalovaného, který chtěl, aby ztišili rádio, za nimi nikdo nepřišel. V době, kdy se otevřela druhá láhev tvrdého alkoholu, byl již její přítel tak moc opilý, že spadl ze židle na zem, odkud ho s obžalovaným zvedli a položili ho na postel, kde usnul. V domnění, že půjdou všichni spát, začala sklízet věci ze stolu, avšak obžalovaný v pití tvrdého alkoholu pokračoval. Po chvílce jí řekl, aby s ním šla do vedlejšího pokoje, že jí chce něco ukázat. Vzhledem k tomu, že netušila, jak se vše vyvine, do vedlejšího pokoje s obžalovaným šla, přičemž obžalovaný ihned poté, co za ní zavřel dveře, jí na ně přitiskl a začal jí líbat, resp. kousat, na krk a ústa, což jí bylo nepříjemné, a proto se tomu snažila bránit a z jeho sevření vysmeknout. Snažila se ho od sebe i odstrčit, dávala hlavu na stranu, a říkala mu, aby toho nechal, zda mu to není blbé, když vedle leží jeho kamarád. Obžalovaný na to nijak nereagoval a naopak začal dělat pohyby pánví směrem k ní. V jednu chvíli, kdy se od ní odtáhl, rychle sáhla po klice, ovšem obžalovaný jí ihned chytil za zápěstí a odstrkal jí ke gauči, na který jí hodil a následně jí na něm zalehnul. Po celou dobu se ho snažila jak rukama, tak i nohama, od sebe odstrčit, což se jí však nepodařilo. Stále obžalovanému říkala, že to nechce, snažila se ho přesvědčit, aby svého jednání zanechal, opakovala mu, zda mu to není blbé. Až když začala plakat, řekl jí, aby se uklidnila, že to bude dobré, že je jeho miláček, zlatíčko, láska apod. a ptal se jí, proč se jí to nelíbí. Pak jí začal stahovat kalhoty, kdy jednou rukou jí předloktím neustále tlačil na hrudník a druhou je stáhnul dolů. Sám již byl také svlečený do spodního prádla, avšak kdy k tomu došlo, si nevšimla. Poté, co se začala zvedat a sáhla po svých kalhotách, jí je obžalovaný okamžitě vyškubnul z ruky, a když chtěla následně rychle odejít, začal být obžalovaný ještě více agresivní, a opět jí stáhnul zpátky na gauč, kde jí zalehnul. Ona se mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

bránila, což se jí v jednu chvíli i povedlo, kdy ho ze sebe shodila, avšak na zem spadli oba, kdy při tom došlo k jejímu zranění, které měla pod okem. Obžalovaný si pak sedl na kraj gauče, a když se začala zvedat a řekla mu, že jde vzbudit svého přítele, ihned si před ní stoupl a v odchodu jí zabránil. Následně jí opět hodil na gauč a celé se to zase opakovalo. Volala tedy o pomoc, křičela „vstávej“, avšak nikdo tam nepřišel. Následně jí obžalovaný zvedl nohy nahoru a snažil se do ní penisem vniknout. To se mu však zřejmě vzhledem k jeho opilosti podařilo pouze jednou a proto jí do vagíny dvakrát strčil prsty, a přestal s tím až, když ho chytla za ruku. Když svého jednání zanechal a z pokoje odešel, rychle si na sebe oblékla boty a kalhoty a šla do kuchyně za svým přítelem, kterého vzbudila a řekla mu, co se stalo, tedy že jí obžalovaný znásilnil. Byla velmi rozrušená, plakala a vyčítala mu, že jí nepomohl. V té době se vrátil obžalovaný, který odešel z bytu ven. Z bytu poté utekla ven, kam za ní přišel její přítel, kterému znovu řekla, co se stalo a který bez ní odešel zpátky za obžalovaným, kde se spolu dohadovali. Dohadovali se i venku, kam znovu přišli i s rodiči obžalovaného. Její přítel jim řekl, že jí obžalovaný znásilnil a začali to tam znovu řešit, což se jí nelíbilo, neboť se o tom s nimi bavit nechtěla. Když obžalovaný odešel, řekl jim jeho otec, aby na to zapoměli a poslal je na autobusovou zastávku. Ještě předtím se však se svým přítelem, který jí řekl, že to sama chtěla, pohádala, avšak v žádném případě mezi nimi z tohoto důvodu nedošlo i k fyzickému konfliktu, kdy v této souvislosti vyloučila, že by dala svému příteli facku a že by jí to vrátil. Nejdříve s ohledem na stav svého přítele, který byl velmi pod vlivem alkoholu a byl rozčilený, policii volat nechtěla, nicméně poté když se pohádali a odešla pryč, po cestě policii zavolala. Ještě ten samý večer se pak podrobila lékařskému vyšetření a policisté zadokumentovali veškerá její zranění způsobené obžalovaným, včetně jizvy u jejího přirození, kdy v této souvislosti vyloučila, že by se jednalo o jizvu po holení. Taktéž jednoznačně vyloučila, že by mezi ní a obžalovaným došlo k nějakému orálnímu sexu a že by s ním měla sex dobrovolně.

7. Přesvědčen o nedobrovolnosti pohlavního styku byl i svědek [redacted] který ve své výpovědi uvedl, že předmětný den jel spolu se svou přítelkyní, poškozenou [redacted], navštívit svého kamaráda z dětství, tedy obžalovaného. Na této návštěvě byl s obžalovaným předem telefonicky dohodnut. Ihned po příjezdu začal společně s obžalovaným v jeho bytě pít alkohol, který pil už po cestě za ním. Poškozená pila alkohol v daleko menší míře, a proto na rozdíl od nich opilá nebyla. Vzhledem ke své opilosti nevěděl, zda mezi ním a obžalovaným došlo v průběhu večera k nějakému konfliktu. Opil se tak, že v podstatě „odpadl“, přičemž ho probudila až poškozená s tím, že jí obžalovaný znásilnil. Nejdříve mu to i vzhledem k tomu, jak byl stále ještě pod vlivem alkoholu, nedocházelo, ale později, když viděl, jak poškozená brečí, je rozrušená a zraněná, tak jí přes počáteční pochybnosti uvěřil. Ačkoliv se nedokázal vyjádřit k tomu, zda mezi ním a poškozenou došlo poté, co za ní vyběhl ven, k nějakému konfliktu, tak v této souvislosti jednoznačně vyloučil, že by poškozenou fyzicky atakoval, resp. že by jí dal facku. Opakovaně se pokoušel s poškozenou o tom, k čemu u obžalovaného došlo, mluvit, avšak poškozená se s ním o celé věci bavit odmítala, pouze stále opakovala, že jí obžalovaný znásilnil. Řešil to i s obžalovaným, který sice připustil, že mezi nimi k něčemu došlo, avšak nikdy se nepřiznal k tomu, že by jí znásilnil. Podle jeho názoru k tomu však vzhledem k tomu, jak poškozená brečela, jak byla od té doby rozrušená a nemluvná, a jaké na sobě měla viditelné modřiny na rukách a hrudníku, a škrábanec pod okem, došlo.
8. Ve vztahu k tomuto skutku byl k osobě obžalovaného a jeho duševnímu stavu vyslechnut znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Šimek, který v této souvislosti, tedy nad rámec svého znaleckého posudku, který vypracoval ke skutku pod bodem 1) rozsudečného výroku, a kde vzhledem k vymizelosti rozpoznávacích a ovládacích schopností byl obžalovaný nepřičetný, uvedl, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy disociálními a emočně nezralými, tzn. že je velmi egocentricky laděný a vždy bude jeho chování zaměřeno na zajištění jeho vlastních potřeb bez ohledu na etické a morální zásady a zájmy druhých, jejichž potřeby, a to i s narušením jejich intimity nebo svobod, nebude brát v potaz a bude se zkrátka vždy ohlížet jen

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

na sebe a své potřeby. Po seznámení s výpovědí obžalovaného pak k tomu doplnil, že v případě druhého ze skutků byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti zachovalé, příp. v důsledku intoxikace alkoholem a marihuanou nepodstatnou měrou sníženy. Kromě této intoxikace se do jeho chování mohlo promítnout i to, že naposledy měl pohlavní styk tři měsíce před předmětnou událostí, a kdy tedy inicioval své pudové jednání k uspokojení svých vlastních potřeb, které upřednostňuje nad morální a etické zásady dané naší společností, neboť se jedná o sebezprosazujícího jedince, který v případě, že jeho racionální kontrola bude snížena nebo vymizelá návykovými látkami, bude mít sklony k agresivnímu jednání. Na jeho chování mohly mít určitě také vliv i jeho intelektové schopnosti v pásmu nižšího průměru, u kterých snáze dojde s ohledem na sníženou míru racionalizace k ovlivnění alkoholem. Toto však nic nemění na závěru, že v předmětné době byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného zachovalé. Znalec dále uvedl, že i když u obžalovaného neshledal v době zpracování znaleckého posudku znaky naplňující syndrom závislosti, tak vzhledem k tomu, že oba dva skutky byly spáchány pod vlivem alkoholu, navrhol by minimálně uložení ochranného protialkoholního léčení v ambulantní formě.

9. K posouzení osobnosti poškozené a její věrohodnosti byl ve věci příbrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, PhDr. Šišák, který v rámci svého výslechu v průběhu hlavního líčení setrval na závěrech svého znaleckého posudku, který ohledně poškozené vypracoval a v souvislosti s tím doplnil, že její osobnost je zranitelná, introvertní, empatická, submisivní, nevyrovnaná a málo odolná, která obžalovanému, jakožto sexuálnímu predátorovi, tzv. „naletěla“, a jeho výzvu, aby s ním šla do vedlejší místnosti uposlechla bez toho, aniž by vytušila, že něco není v pořádku a byla tak opatrnější. Snadno sugestivně podlehl jeho manipulačnímu jednání, kterému se nebyla schopna adekvátně bránit, kdy její odpor jako projev nesouhlasu obžalovaný necítil, resp. ho vnímal jako odpor minimální. Podle znalce je poškozená osobou obecně a specificky věrohodnou, která si nevymýšlí nepravdivé události, kdy v tak závažném obvinění by nelhala. To pak dotvrzují i rezidua traumatické události, které v její paměti, která není stížena poruchou vstřípivosti např. formou konfabulací či bájné lhavosti, doposud přetrvávají. Věrohodnost poškozené pak nesnižují ani rozpory v jejích výpovědích, které nejsou dílem konfabulace a úmyslu lživě obvinít obžalovaného, ale je to dáno sekundární viktimizací výslechu, kterou je traumatizována. Její uzavřenost se mj. projevila i v tom, že o předmětné události nechtěla s nikým mluvit, ani jí zpočátku oznamovat, na čemž se mohl podílet i stud z takové události a jejího možného vyvolání. V důsledku této události a osobnostních rysů poškozené přetrvávaly u ní a zřejmě do současné doby stále přetrvávají symptomy posttraumatické stresové poruchy, jejíž vývoj nelze podle znalce do budoucna predikovat.
10. Dalšími důkazy, které soud provedl a které mají význam z hlediska skutkových zjištění, jsou kromě uvedených znaleckých závěrů z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie i listinné důkazy, zejména pak protokol o zadržení obžalovaného, záznam o dechové zkoušce poškozené a svědka [REDAKCE] potvrzující, že poškozená na rozdíl od tohoto svědka, nebyla pod vlivem alkoholu, protokol o prohlídce těla obžalovaného s fotodokumentací, lékařská zpráva gynekologické ambulance Nemocnice v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] vztahující se ke gynekologickému vyšetření poškozené, kterému se krátce po útoku podrobila, protokol o prohlídce jejího těla s fotodokumentací, protokol o provedení domovní prohlídky s fotodokumentací, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a zpráva školní psycholožky Střední školy [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE], ze dne [REDAKCE]
11. Pokud jde o skutková zjištění týkající se bodu 2) rozsudečného výroku, nelze na základě těchto provedených důkazů pochybovat o tom, že obžalovaný dne 14. 11. 2021 ve svém bydlišti na uvedené adrese a v uvedené době, kdy u něho byli svědek [REDAKCE] s poškozenou [REDAKCE] jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

svou přítelkyní na návštěvě, s ní uskutečnil pohlavní styk tak, že ve snaze dosáhnout svého pohlavního uspokojení nejprve svým penisem a poté z důvodu nedostatečné erekce svými prsty vnikl do vagíny poškozené, tedy po souloži na ní navázal sexuální praktikou, která je z hlediska způsobu jejího provedení se souloží srovnatelná, navozující svým simulovaným mechanismem stejnou situaci.

12. Stejně tak pokud jde o tato skutková zjištění nelze v souvislosti s trestní odpovědností obžalovaného pochybovat ani o tom, že obžalovaný ačkoliv tvrdí opak, dosáhl tohoto pohlavního styku s poškozenou proti její vůli, tedy tak, že bez jakýchkoli známek dobrovolnosti za použití fyzického násilí překonal její vážně míněný odpor, který projevila jak svým verbálním nesouhlasem s jeho uskutečněním, tak i fyzicky. Soud přitom vycházel zejména z výpovědi poškozené, která při hlavním líčení přes stav silného rozrušení, který v ní opětovné oživení traumatizující události vyvolalo a bez zjevné motivace obžalovaného lživě obvinít setrvala na tom, že se jednalo o sexuálně motivovaný útok podnapilého obžalovaného, který využil toho, že její přítel, svědek [REDAKCE] u něho z důvodu své opilosti v kuchyni usnul a také využil její lehkovážnosti ve vnímání celé situace, která se pro ní vyvinula tak, jak v žádném případě nečekala, což bylo také důvodem toho, že k ní přistoupila s nulovou obezřetností. Tento sexuálně motivovaný útok obžalovaného, včetně jím použitého fyzického násilí, pak ve své výpovědi bez jakýchkoli pochybností popsala včetně toho, že ačkoliv se tomuto útoku obžalovaného ve výpovědi konkretizovaným způsobem verbálně a fyzicky bránila, podařilo se mu v důsledku fyzické převahy tento její vážně míněný odpor překonat a donutit jí tak proti její vůli k pohlavnímu styku, který z pohledu doby jeho trvání a absentujících biologických stop obžalovaného na kalhotkách poškozené, ovlivnila opilostí vyvolaná erektilní indispozice obžalovaného bez dosažení ejakulace, v důsledku níž svého jednání zanechal a umožnil tak poškozené vrátit se do kuchyně, kde v silném rozrušení probudila svého přítele a vše mu oznámila, stejně jako jí později přivolaným policistům, kteří po jejím lékařském gynekologickém vyšetření a jejím prvotním výslechu pořídili fotodokumentaci poranění, která na jejím těle v důsledku útoku obžalovaného zaznamenali (krvácející škrábanec pod pravým okem, hematomy na pravé a levé straně krku, dva hematomy na levé ruce v oblasti předloktí a nateklý škrábanec v oblasti pravé strany třísel). Jejich přítomnost na těle poškozené je pak potvrzována nejen protokolem o jeho ohledání, jehož součástí je i tato fotodokumentace, ale i lékařskou zprávou z gynekologického vyšetření poškozené a výpovědí jejího přítele svědka [REDAKCE], u něhož ve shodě s ním vyloučila, že by před příjezdem policistů došlo mezi nimi k fyzickému konfliktu a že by tedy její přítel byl tím, kdo jí byl jen některé z těchto poranění způsobil. Ve shodě s ním pak poškozená poukázala i na stav silného rozrušení a na to navazující psychické potíže doprovázené poruchami spánku, které u ní předmětné jednání obžalovaného vyvolalo a které i přes odbornou pomoc školní psycholožky [REDAKCE] na níž se s nimi obrátila (což zpráva této psycholožky potvrzuje), byly důvodem toho, že se změnou svého chování se se svým přítelem odmítala o celé věci bavit a později se s ním i rozešla. Tímto svědkem subjektivně vnímaná věrohodnost tvrzení poškozené, že byla obžalovaným znásilněna, je pak potvrzována i znaleckými závěry z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, PhDr. Šišáka, v rámci nichž označil poškozenou za osobu obecně i specificky věrohodnou, která by navíc v tak závažném obvinění nelhala, zvláště když v její paměti, která není stížena poruchou vstřípivosti, např. formou konfabulací či bájně lhavosti, doposud přetrvávají rezidua předmětné traumatické události. V jejím důsledku a při spolupůsobení zranitelné, introvertní, empatické, submisivní, nevyrovnané a proto komplikované a málo odolné osobnosti poškozené, přetrvávaly u ní v době vyšetření a zřejmě do současné doby stále přetrvávají symptomy posttraumatické stresové poruchy, jejíž vývoj nelze podle znalce i vzhledem k uzavřenosti poškozené, která odmítá i dlouhodobější intervenci psychologa, do budoucna predikovat. Za touto její uzavřeností, která se projevila i ve vztahu k předmětné události, kterou zpočátku nechtěla s nikým řešit, ani jí oznamovat, stály nejen její osobnostní rysy, ale zřejmě i nezřídka v obdobných případech vnímaný stud z takové události a pocitu jejího možného vyvolání. Podle těchto znaleckých závěrů nesnižují věrohodnost poškozené ani

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

případné rozpory v jejích opakovaných výpovědích, které lze přisuzovat nikoli její vyšetřením neshledané motivaci konfabulovat s úmyslem lživě obvinít obžalovaného, ale sekundární viktimizaci výslechů, kterou je i vlivem svých zmiňovaných osobnostních rysů traumatizována, nehledě na stav silného rozrušení vyvolaný situací, v níž se v důsledku závažného jednání obžalovaného nacházela, kdy je zcela pochopitelné, že se mohou její výpovědi v popisu události v určitých, nikoli však skutkově významných, podrobnostech, resp. detailech, lišit.

Právě tyto osobnostní rysy poškozené jí pak podle znalce předurčovaly a stále předurčují do role „snadné oběti“ totožného nebo obdobného útoku pachatele, v daném případě obžalovaného, jehož jednání se nedokázala adekvátně bránit, tzn. že mu dokázala klást pouze takový odpor, který byt' byl vážně míněný, měl takové parametry, že oproti poškozené byl obžalovaným svoji intenzitou vnímán jako odpor minimální. Nelze však přehlédnout v návaznosti na výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Šimka, a jeho závěry k osobě obžalovaného, indikující u něho uložení ochranného léčení protialkoholního, že se na takovém jeho vnímání intenzity kladeného odporu nepochybně podílela jeho intoxikace alkoholem a marihuanou snižující při plném zachování rozpoznávacích schopností nepodstatnou měrou jeho schopnosti ovládací, která spolu s dlouhodobou sexuální abstinencí obžalovaného akcentovala u něho, za současného snížení racionální sebekontroly, jeho osobnostní rysy charakterizující jeho disociální poruchu osobnosti, která je narcistní, egocentrická, nestabilní a emočně nezralá s preferencí, resp. upřednostňováním vlastních potřeb (prožitku a pocitů) bez ohledu na etické a morální zásady a zájmy druhých, které obžalovaný zcela upozaduje, tedy v daném případě akcentovala jeho agresivní pudové jednání vedoucí k dosažení jeho pohlavního uspokojení bez ohledu na zájem poškozené, kterým byl její nesouhlas s tímto jeho jednáním a který obžalovaný i z hlediska svého vnímání jako nedůležitý zcela ignoroval, stejně jako její vážně míněný odpor, o kterém se jako o projevu tohoto nesouhlasu nemohl právě proto domnívat, že je i přes jeho nižší intenzitu odporem pouze předstíraným a že ve skutečnosti poškozená s pohlavním stykem souhlasí, zvláště když tento souhlas ve smyslu toho, že „to chce“, jak sám uvedl, nevyslovila, ani konkludentně nenaznačila a naopak byla při něm zcela pasivní. Navíc tato nižší intenzita poškozenou kladeného odporu by snad mohla být spatřována, pouze pokud jde o jeho verbálně uplatněnou podobu, kde nižší intenzita vychází podle znalce právě z osobnostních rysů poškozené, kterou za této situace při něm zřejmě proto nemohl nikdo slyšet, a nikoli pokud jde o jeho fyzickou podobu, kde o jeho dostatečné intenzitě svědčí nejen zmiňovaná poranění poškozené, která jí obžalovaný při překonávání tohoto odporu za použití fyzického násilí způsobil, ale i poranění, která přitom sám obžalovaný utrpěl (tři škrábance na levém boku, jednak v horní části těla a jednak v jeho bederní oblasti, dva škrábance na levé paži pod jejím ramenem a pod bicepsem, škrábanec na pravé lopatce a hematom na zadní straně pravého stehna), a jejichž přítomnost na jeho těle je prokazována rovněž protokolem o jeho ohledání, jehož součástí je i jejich fotodokumentace. V tomto směru může jen stěží obstát jeho obhajoba potvrzovaná jeho matkou, svědkyní [REDAKCE], že mu některé z těchto poranění způsobil svědek [REDAKCE] při tom, když ho opilého zvedal ze země, neboť se to za situace, kdy byl obžalovaný i podle vyjádření své matky, v té době včetně trička oblečen, nejeví jako reálné, což ze shodných důvodů platí i pro zjištěná poranění poškozené, která jí za situace, kdy i ona byla před příjezdem policistů oblečená, nemohl způsobit svědek [REDAKCE], tím spíše, když oba jakýkoliv vzájemný fyzický konflikt, na který obžalovaný a jeho matka v této souvislosti s rozporně uváděným počtem úderů poukazují, vyloučili, a když se o něm ve své výpovědi nezmiňoval ani otec obžalovaného, který se po celou dobu snažil s nimi o celé věci venku bavit. Navíc určitý fyzický odpor poškozené ve své výpovědi připustil i sám obžalovaný, když uvedl, že poškozená od něho, když jí líbal, odvracela hlavu tím, že jí otáčela ze strany na stranu, což se snažil eliminovat tím, že jí nějak chytil za mikinu.

Neméně významná jsou v tomto směru i další rozporná tvrzení obžalovaného ohledně toho, zda i on, jak na rozdíl od něho tvrdí jeho rodiče, u nichž je patrná snaha, svojí výpovědi obžalovanému pomoci, byl po předmětné události venku a o celé věci se tam snažil s poškozenou a svědkem [REDAKCE] bavit, dále jak dlouho trval pohlavní styk s poškozenou a jaké praktiky kromě soulože při něm byly použity a zejména, jaké polohy při souloži vystřídali, nehledě na to,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

že takovéto střídání poloh, ať už měly být jakékoliv, předpokládalo nejen že obžalovaný nebude erektilně indisponován, ale také předpokládalo určitou míru aktivity, resp. spolupráce poškozené, kterou však obžalovaný u ní s tím, že byla po celou dobu pasivní, vyloučil. O zcela jiném a tedy nedobrovolném průběhu pohlavního styku a navazující snaze poškozené místo co nejdříve urychleně opustit svědčí i to, že na místě zanechala své kalhotky, které spolu s jejími dvěma vlasy byly zajištěny při domovní prohlídce a které stejně jako další jí vydané kalhotky byly podrobeny odborné kriminalisticko-biologické a genetické expertíze, jejíž výsledek v podobě absentujících biologických stop obžalovaného na těchto kalhotkách nemohl i s ohledem na výše uváděnou důvodnost takové absence přes skutečně provedený pohlavní styk ovlivnit soudem zjištěný skutkový stav, který vyplynul z provedeného dokazování.

13. Na jeho základě má soud za prokázané, že obžalovaný dne [REDAKCE] v místě svého bydliště a v uvedené době vykonal pohlavní styk s poškozenou, kdy ve snaze se pohlavně uspokojit jí nejprve svým penisem a poté z důvodu nedostatečné erekce opakovaně svými prsty vnikl do vagíny, tedy vykonal s ní soulož, na níž navázal praktikou s ní srovnatelnou, přičemž tohoto pohlavního styku dosáhl proti její vůli tak, že za použití ve výroku konkretizovaného fyzického násilí překonal její vážně míněný odpor, který ve výroku konkretizovaným způsobem projevila jak verbálně, tak fyzicky. Tímto svým úmyslným jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zločinu) znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.
14. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud i k dalším listinným důkazům, kterými jsou osobní výkazy obžalovaného (opis RT, opis z evidence přestupků, výpis CESO, pracovní smlouva obžalovaného s přílohami, zpráva o finančním šetření k osobě obžalovaného, včetně výpisu z centrální evidence proti němu vedených exekucí, rozsudek Okresního soudu v Karviné sp. zn. 3 T 40/2016 ze dne 22. 8. 2016, rozsudek Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1 T 207/2016 ze dne 27. 1. 2017, rozsudek Okresního soudu v Karviné sp. zn. 1 T 13/2017 ze dne 27. 4. 2017, a usnesení Policie ČR, ÚO Beroun, č.j. KRPS-94284-32/TC-2022-010271 ze dne 23. 6. 2022, o zahájení trestního stíhání obžalovaného pro přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku), dále přihlédl ke stupni společenské škodlivosti a povaze a závažnosti trestných činů, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činů, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány včetně osoby obžalovaného a mírou jeho zavinění a v neposlední řadě přihlédl i ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
- Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně nerušeného, řádného a zákonného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolu státu nebo společnosti, a na ochraně svobodného rozhodování o vlastním pohlavním životě, přičemž společenská škodlivost jeho jednání je v daném případě zvyšována charakterem této stále se – navzdory ukládaným nepodmíněným trestům odnětí svobody – opakující a stupňující násilné trestné činnosti, kdy s ohledem na konkrétní způsob jejího provedení poměrně závažným způsobem zasáhl do sexuální integrity poškozené, nehledě na zdravotní následky v podobě posttraumatické stresové poruchy, která se u ní v důsledku jednání obžalovaného rozvinula.
- Obžalovanému nad rámec prohlášení viny, které učinil, pokud jde o skutek uvedený pod bodem 1) rozsudečného výroku, polehčuje to, že se v případě tohoto skutku, na rozdíl od skutku pod bodem 2) rozsudečného výroku, k trestné činnosti doznal a jeho spáchání upřímně litoval. Na druhou stranu mu přitěžuje kromě toho, že poměrně závažným, sexuálně motivovaným útokem zasáhl do osobnostních práv poškozené, u níž se v důsledku toho rozvinula posttraumatická stresová porucha, také to, že spáchal více trestných činů a že již v minulosti byl pro trestnou činnost, včetně násilné, vícekrát nejen citovanými rozsudky odsouzen, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody, kdy poslední z nich ve věci vedené u Okresního soudu v Karviné pod sp. zn. 3 T 40/2016 vykonal dne [REDAKCE], tedy ve stejný den, kdy se dopustil prvního z útoků. Z toho je patrné, že ani předcházející odsouzení k nepodmíněným trestům odnětí svobody

neměly na chování obžalovaného žádný korektivní účinek tak, aby se páčání trestné činnosti vyvaroval a za této situace, kdy se v případě obžalovaného jedná již o narušeného pachatele příležitostně užívajícího návykové látky, včetně alkoholu, pod jehož vlivem se pak dopouští trestné činnosti, dospěl soud k závěru, že ke splnění účelu trestu nemůže přicházet v úvahu jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody, který jako přiměřený a úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložil ještě v dolní polovině zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku na dobu v trvání 34 měsíců, pro jehož výkon byl podle zákonných kritérií uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

V souladu se znaleckými závěry MUDr. Šimka pak bylo obžalovanému dále uloženo ve smyslu § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ochranné léčení protialkoholní, které bude vykonáváno ambulantní formou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 19. ledna 2023

JUDr. Michal Pařez v. r.
předseda senátu